

Jak trávíte volný čas.

Kultura, sport, relaxace odpočinek.

Odpočinek doma?

Ano.

Jaké místo zaujímá kultura ve vašem životě.

Dost značný. Já si to tak docela nemůžu vzpomenout. Za minulý měsíc toho bylo docela hodně. Tady v divadle, ve filharmonii, divadlo Reduta, kino, na výstavě jsem byla.

To kulturní vyžití je tak padesát na padesát oproti ostatnímu?

Spíš kultura a sport na stejno, ten zbytek má.

Jaký prostor zaujímá divadlo?

Největší. Asi tak sedmdesát procent. Ten zbytek jsou koncerty, výstavy, návštěva nějaké kulturní památky, historické.

Jaké divadlo.

Nejvíce vaše, mám předplatné. Potom chodím do Reduty, k Polívkovi, teď jsem byla v Mahence, do Janáčkova se chystám, mám lístek na Kudykam. Taky muzikály Praha.

Ale to Janáčkovo není opera, ale hostovačka muzikál z Prahy.

Ano. Operu moc nemusím, člověk to vidí tolikrát v životě, že už nemusím.

Jaký typ divadla preferujete? Prostor, žánr.

Tak spíše menší divadlo a muzikály. Potom mám ráda operety, teprve potom tu činohru, operu.

Co balet?

Tak balet můžu, ale není to moje parketa.

Sledujete působení našich umělců i v jiných oblastech?

Sleduju, tak konkrétně v seriálech, nebo i v Praze v jiných muzikálech, nebo v jiných divadlech. Mám přehled.

Myslíte si, že má naše divadlo nějaké specifikum? Že se něčím vymezuje?

Vaše divadlo? Určitě. Výrazné je to hlavně hudební scénou, těmi muzikály. Není to výpravností, ale spíše zpracováním, provedením, kvalitou. Taky výběr repertoáru.

Podle čeho vybíráte představení, na která jdete?

Tak hlavně kritiky, recenze, také si vybírám tituly, které znám ze zahraničí, čtu kritiky z vašeho bulletinu, z internetu, zajímá mě také alternace, podle toho si taky vybírám. A samozřejmě doporučení od přátel.

Jste iniciátorem návštěv v divadla nebo jste jen pasivní člen, doprovod?

Já jsem iniciátorem jednoznačně, ale dám taky na doporučení od přátel, které mám prověřené a vím, že dokážou vybrat kvalitní představení.

S kým chodíte do divadla?

Přítelkyně a rodiče.

Jak rychle a operativně si vybíráte představení?

Velmi rychle. Podívám, zjistím recenze a hned jdu. Nepotřebuji se dlouho chystat

Z jakého důvodu chodíte do divadla?

Divadlo je pro mě velmi důležitou součástí života. Nechodím do divadla jen tak, zajímá mě především to představení samotné, ale samozřejmě ta společenská stránka je taky důležitá.

Spojujete to s další společenskou součástí.

Samozřejmě. Jdeme si vždycky s přítelkyněmi sednout na vínečko před představením.

Rituály?

Ne. Samozřejmě se ráda nachystám, učešu a pěkně obleču, ale abych kvůli divadlu extra chodila k holiči, tak to teda ne.

Když divadlo koliduje s nějakou jinou akcí, čemu dáte přednost?

Každopádně vyhraje divadlo. Samozřejmě, pokud jedu někam do zahraničí, tak si to zařídím tak, abych divadlo viděla jindy. Ale pokud jsou to dvě kulturní akce, si to udělám tak, aby mi to nekolidovalo. A pokud je tady nějaká jedna akce, tak si počkám, až tady bude znova.

Raději jdu do divadla.

Všimáte si publika v divadle?

Všimám si publika v divadle. Zajímají mě reakce publika, také složení, je zajímavý, že tady převažují ženy. A někdy je v hledišti hodně mladých lidí. Asi je to tehdy, když přijede nějaká škola.

Myslíte si, že jsou nějaké rozdíly mezi publiky jednotlivých divadel?

Ano, jsou. Nejsou tak dramatické. Ale drobné rozdíly. Určitě třeba v opeře je to samá důchodkyně, na muzikálech jsou zase někdy moc mladé lidi.

Mohla byste mi říct váš nejsilnější nebo úplně první zážitek z divadla? Je to jedno z kterého divadla.

První z mého života? Já mám úplně šílený zážitek z divadla. Byla jsem poprvé s rodiči večer na představení a pro mě to bylo děsně dramatické. Já vůbec nevím co to bylo. Měla jsem z toho vytřeštěný voči. Vůbec nevím, kolik mi bylo let. Vím, že tam byl lev,... byl to asi nějaký Shakespeare nebo co, bylo to v Mahence, a jak jsem seděla blízko, tak tam byl herec převlečený za lva a já jsem se strašně bála. Ale dodnes si pamatuju, jak vypadaly šatky, který jsem měla na sobě.

A nějaký zážitek z dospělosti? Z poslední doby?

Ty muzikály tady, Vlasy asi, to si pamatuju, to bylo nádherný. Pak takový představení, to si nepamatuju, jak se to jmenovalo.. to bylo hrozně skvělý, po celým jevišti byly bicí... z toho jsem byla úplně v transu.

Odyseia..

Ano, Odyseia.

Pak jsem byla na Špilberku na Shakespearovských slavnostech, ale na Havlovi na tom Praseti a z toho jsem byla trochu rozpačitá, ale bylo to zajímavý.

Proč jste si vybrala toto divadlo?

Nejvíce představení mě tady oslovuje, herecké výkony se mi moc líbí, to provedení tady.

Hlavně ale repertoár.

Co prostředí?

Tak to je mi docela jedna v jakým divadle se hraje.

Pocity ze špatného představení.

To je hlavně únava, že jsem to celý vydržela.

Pocity z dobrého představení.

Tak to je hlavně euforie. V člověku to tak doznívá, ještě dlouho si přehrává scény, písničky.

Co vás naštvalo?

Tak to teda nevím. Mně ani vlastně nic nenaštvalo, spíš jsem smutná, když se něco nepovedlo.

Co vás nadchlo.

Tak teď naposledy Chicago. To bylo skvělý. Ty herecké výkony, byla vynikající alternace, scéna, celková atmosféra toho představení. Člověk sice ví o čem to je, ale bylo to perfektně zpracovaný. Dobrý to bylo.

Díky za váš čas.

RN 1954

Vzdělání - vysokoškolské

obor pedagogika – učitelka druhého stupně ZŠ

bydliště – 20 km od Brna.